

Läsvärt om Fidel & Che

Torbjörn Björkman

Boken Fidel & Che. Revolutionsbröder (Simon Reid-Henry, Norstedts 2009) har 40 sidor noter, vilket tyder på en större grundlighet än många av de mer mediokra böckerna och filmerna om Fidel och Che. Den är läsvärd och kan lära oss mer om den kubanska revolutionen. Men ett stort problem med denna typ av böcker är att de ledande personerna framställs som överordnade det folk som bär fram dem. En revolution måste skildras genom folkets delaktighet. Folkets stöd till revolutionen och dess ledare är helt nödvändig. Utan folk och organisering blir det ingen revolution.

Författaren väljer att då och då smyga in sina personliga kommentarer som han inte bevisar. Han kommer också regelbundet med gliringar mot Fidel och Che, men de dominerar inte och förstör inte läsbarheten. Han beskriver Fidels "maratontal" som kunde pågå i timmar, men förstår inte vilken pedagogisk roll dessa tal hade, grundande på ständiga möten och diskussioner med folket. De var av stor vikt för att skapa förståelse och samla folket för revolutionen, och inte bara på Kuba.

Jag bodde två år i Nicaragua under sandinistiska revolutionen. En tid delade jag lägenhet med tre argentinska arbetare. Varje gång Fidel höll tal satt de andäktigt och lyssnade i timmar. Fidel är hela Latinamerikas revolutionäre lärare.